

कषायमामवातस्य पाचनं रूक्षभोजनम् ॥”
 इति श्रृङ्गादि ॥ १६० ॥
 “शरी विषौषधं कल्मषं वर्षाभृकायसंयुतम् ।
 समरात्रं पिबेच्चक्षुरामवातविपाचनम् ॥”
 इति पुनर्नवाकायः ॥ १६१ ॥
 “दशमूलान्तेरखराक्षा नागरदाशभिः ।
 काथोरुवुकतेलेन सामं हन्यनिलं गुरुम् ॥”
 इति राक्षादशमूलम् ॥ १६२ ॥
 “दशमूलकषायेण पिबेद्वा नागराम्भसा ।
 कुचिवस्ति कटीशूले तैलेमेरुसम्भवम् ॥”
 इति सरुखतैलेयुक्तदशमूलशुष्कीकाथौ ॥ १६३ ॥
 “राक्षां गुडूचोमेरुखं देवदारु महीषधम् ।
 पिबेत् सर्वाङ्गवाते च सामे सन्ध्यास्थिमज्जगे ॥”
 इति राक्षापचकम् ॥ १६४ ॥
 “राक्षास्तारखण्डदेवदारु-
 त्रिकण्डकैरखपुनर्नवानाम् ।
 काथं पिबेन्नागरचूर्णमिश्रं
 जङ्घोरुपृष्ठत्रिकपार्श्वशूली ॥”
 इति राक्षासप्तकम् ॥ १६५ ॥
 “शुष्कीगोचुरककायः प्रातः प्रातर्निवेदितः ।
 सामे वाते कटीशूले पाचनो रुक्प्रणाशनः ॥”
 इति गोचुरशुष्की ॥ १६६ ॥
 “आमवाते कषाययुक्तं दशमूलोजलं पिबेत् ॥”
 इति कषाययुक्तदशमूलौ ॥ १६७ ॥
 इत्यामवाताधिकारः ॥ * ॥
 अथ शूले ।
 “बलापुनर्नवेरखदृष्टतीक्ष्णगोचुरैः ।
 सहिङ्गु लवणं पीतं सद्यो वातरुजापहम् ॥”
 इति बलादि ॥ १६८ ॥
 “विश्वमेरुखं मूलं काथं पीत्वा जलं पिबेत् ।
 हिङ्गुसौवर्चलोपेतं सद्यः शूलनिवारणम् ॥”
 इति विश्वादि ॥ १६९ ॥
 “हिङ्गुपुष्करमूलान् हिङ्गुसौवर्चलेन वा ।
 विश्वमेरुखकायः सद्यः शूलनिवारणः ॥”
 इति हिङ्गुपुष्करमूलयुक्तविश्वमेरुखयवकायः ॥
 १७० ॥
 “तद्वद्वयवकाथो हिङ्गुसौवर्चलान्वितः ॥”
 इति रुखादि ॥ १७१ ॥
 “वृहत्तु गौचुरैरखकुशकासेचुरालिकाः ।
 पीताः पित्तभवं शूलं सद्यो हन्ति सुदारुणम् ॥”
 इति वृहत्तुदि ॥ १७२ ॥
 “शतावरीसयष्टाङ्गवाद्यालकुशगोचुरैः ।
 शतश्रीतं पिबेत्तोयं सगुडकौद्रशकरम् ॥
 पिच्छाङ्गदाहशूलघ्नं सद्यो दाहज्वरापहम् ॥”
 इति शतावरीदि ॥ १७३ ॥
 “त्रिफलानिम्बयष्टाङ्गकटुकारखण्डः शतम् ।
 पाययेन्मधुसंमिश्रं दाहशूलोपशान्तये ॥”
 इति त्रिफलादि ॥ १७४ ॥
 “तैलेमेरुखं वापि मधुककायसंयुतम् ।
 शूलं पित्तोद्घं हन्याद्गुल्मं पित्तकमेय च ॥”
 इति मधुककायः ॥ १७५ ॥
 “त्रिफलारखधकाथं सद्योऽंशकरान्वितम् ।

पाययेन्नक्तपित्तघ्नं दाहशूलनिवारणम् ॥”
 इति त्रिफलारखधकाथः ॥ १७६ ॥
 “विश्वमूलमथैरखं चित्रकं विश्वमेरुजम् ।
 हिङ्गुसैन्धवसंयुक्तं सद्यः शूलनिवारणम् ॥”
 इति विश्वमूलादि ॥ १७७ ॥
 “सचारं वा पिबेत् काथं विश्वादेः कफशूलवान् ॥”
 इति विश्वादिकायः ॥ १७८ ॥
 “मातुलुङ्गरसो वापि शिमुकायस्तथापरः ।
 सचारो मधुना पीतः पार्श्वहृद्विज्वलानुत् ॥”
 इति शिमुकायः ॥ १७९ ॥
 “आमशूले क्रिया कार्या कफशूल-
 विनाशिनी ।
 सयमामहरं सर्वं यदन्यदभिवर्द्धनम् ॥
 पटोलत्रिफलारिष्टकाथं समधुकं पिबेत् ।
 पित्तश्लेष्मज्वरच्छर्दिदाहशूलोपशान्तये ॥”
 इति पटोलादि ॥ १८० ॥
 “विश्वोरुवुकदशमूलयवाम्भसा तु
 द्विचारहिङ्गुलवणत्रयपुष्कराणाम् ।
 चूर्णं पिबेद्द्वयपार्श्वकटीशूलाम-
 पकाशयांशमृशगज्वरगुल्मशूली ॥”
 इति विश्वादि ॥ १८१ ॥
 “काथेन चूर्णपानं यत्तत्र काथप्रधानता ।
 प्रवर्तते न तेनात्र चूर्णापिची चतुर्नवः ॥
 चूर्णं समं रुचकहिङ्गुमहीषधानां
 शुष्काम्बुना कफसमीरणपित्तजेषु ।
 हृत्पार्श्वपृष्ठजठराग्निविस्फिकासु
 पेयं तथा यवरसेन तु विद्विषन् ॥” १८२ ॥
 “समं शुष्काम्बुनेत्रेण योजनं क्रियते बुधैः ।
 तेनाल्पमानमेवात्र हिङ्गु संपरिदीयते ॥”
 इति रुचकादि ॥ १८३ ॥
 “हिङ्गु सौवर्चलं पथ्या विद्वेत्सैन्धवतुम्बर ।
 पौष्करश्च पिबेच्चूर्णं दशमूलयवाम्भसा ॥
 पार्श्वहृत्कटिपृष्ठाशूले तन्नापतानके ।
 शोथश्लेष्मवासके च कर्णरोगे च शस्यते ॥”
 इति हिङ्गुदिचूर्णयुक्तदशमूलयवकायः ॥ १८४ ॥
 “एरुखविश्वदृष्टतीक्ष्णमातुलुङ्ग-
 पाषाणभिद्रिकटमूलकतः कषायः ।
 सचारहिङ्गुलवणो रुवुतैलमिश्रः
 ओषधंशमेरुद्वयस्तनवचसि यः ॥”
 इति एरुखसप्तकः ॥ १८५ ॥
 “एरुखमूलमूलानि वृहतीक्ष्णगोचुरम् ।
 पणिन्यः सहदेवा च सिंहपुच्छीचुरालिका ॥
 तुल्यैरेतैः शतं तोयं यवचारयुतं पिबेत् ।
 पृथग्दोषभवं शूलं हन्यात् सर्वभवनतया ॥”
 इति एरुखदादशकः ॥ १८६ ॥
 इति शूलाधिकारः ॥ * ॥
 अथोदावर्ते ।
 “श्यामा दन्ती द्रवन्ती त्वक् महाश्यामा कुङ्की
 चित्तु ।
 सप्तमा शक्तिनी श्वेता राजवृद्धः सतिन्द्रकः ॥
 कम्पिन्द्रकः करञ्जश्च हेमजीरीत्ययं गणः ।
 संपिस्तोरजःकायकल्मेष्वातमेन च ॥

उदावर्तोदरागाहविषगुल्मादिनाशनः ॥”
 इति प्रत्येकं श्यामादिगणकायः ॥ १८७ ॥
 इत्युदावर्ताधिकारः । आनाहारपि ॥ * ॥
 अथ हृद्रोगे ।
 “वातोपहृष्टे हृदये वामयेत् स्निग्धमातुरम् ।
 द्विपञ्चमूलकाथेन सखेहलवणेन च ॥”
 इति स्नेहलवणयुक्तदशमूलौ ॥ १८८ ॥
 “नागरं वा पिबेदुष्णं कषायश्चाभिवर्द्धनम् ।
 कासश्वासानिलहरं शूलहृद्रोगनाशनम् ॥”
 इति नागरकायः ॥ १८९ ॥
 “वचानिम्बकषायाभ्यां वान्तं हृदि कपोत्यते ।
 वातहृद्रोगहृत्तूर्णं पिप्पल्यादिश्च पाचयेत् ॥”
 इति वचानिम्बकषायौ ॥ १९० ॥
 “हिङ्गुयगन्धाविडविश्वकणा-
 कुष्ठभयाचित्रकायवशूकम् ।
 पिबेत् ससौवर्चलपुष्कराण्यं
 यवाम्भसा शूलहृदामयघ्नम् ॥”
 इति हिङ्गुदिचूर्णयुक्तयवकायः ॥ १९१ ॥
 “दशमूलकषायसु लवणचारसंयुतम् ।
 कासं श्वासश्च हृद्रोगं गुल्मशूलश्च नाशयेत् ॥”
 इति लवणचारयुक्तदशमूलौ ॥ १९२ ॥
 इति हृद्रोगाधिकारः ॥ * ॥
 अथ मूत्ररुक्ते ।
 “अमृता नागरं धात्री वाजिगन्धा चिकण्टकम् ।
 प्रपिबेद्वातरोगान्तः सशूलो मूत्ररुक्चवान् ॥”
 इति अमृतादि ॥ १९३ ॥
 “कुशः काशः शरीरं दर्भं इत्युच्यते लघोद्भवम् ।
 पित्तलक्ष्णहरं पञ्चमूलं वस्तिविशोधनम् ॥”
 इति लघुपञ्चमूलम् ॥ १९४ ॥
 “एतत् सिद्धं पयःपीत्वा मेघ्नं हन्ति शोणितम् ॥
 शतावरीकाशकुशश्चर्दंष्ट्रा-
 विदारिशालीचुकशेरुकाणाम् ।
 काथं सुश्रीतं मधुशर्करातं
 पिबन् जयेत् पित्तकमूत्ररुक्चम् ॥”
 इति शतावरीदि ॥ १९५ ॥
 “हरीतकीगोचुररजवृद्ध-
 पाषाणभिद्रिगन्धवासकानाम् ।
 काथं पिबेन्नाक्तिकसंप्रयुक्तं
 लक्ष्णे सदाहे सखे विवन्धे ॥”
 इति हरीतकीदि ॥ १९६ ॥
 “श्वदंष्ट्रा विश्वतोयं वा कफलक्ष्णविनाशनम् ॥”
 इति श्वदंष्ट्राविश्वकषायौ ॥ १९७ ॥
 “वृहतीधावनीपाठायश्रीमधुकपिप्पलाः ।
 पाचनीयो वृहत्तुदिः लक्ष्णदोषत्रयापहः ॥”
 १९८ ॥
 “काथं गोचुरबीजस्य यवचारयुतं पिबेत् ।
 मूत्ररुक्तेः शूलरुक्तेः पीतः शीघ्रं निवारयेत् ॥”
 इति यवचारयुक्तगोचुरबीजकायः ॥ १९९ ॥
 “क्रिया हिता लघुस्मरिशर्करायां
 या मूत्ररुक्तेः कफमारुतोये ।
 यन्मूत्ररुक्ते विहितम् पित्तं
 तत् कारयेच्छोणितमूत्ररुक्ते ॥